

Fakta og løgn

Regjeringens svik(t)

I arbeidet med ekteskapsloven har regjeringen brutt alle vanlige prosedyrer for ansvarlig lovbehandling: Ingen offentlig utredning, ingen stortingsmelding, ingen konsekvensanalyser. I stedet valgte departementet å be fem enkeltpersoner å skrive hver sin "delutredning". (Alle forfatterne var enige med regjeringen om at ekteskapet bør kjønnsnøytraliseres.)

En av "delutredningene" heter "Barn som vokser opp i likekjønnspar". Forfatteren er Katharina Gjeruldsen, ansatt ved Juridisk fakultet i Oslo. At hun ble spurt om å skrive den, virker påfallende. Hun sier nemlig i innledningen: "Jeg ser det som viktig å presisere at jeg ikke har arbeidet med homofilspørsmål tidligere. (...) Tiden har vært en stor utfordring. Det er tidkrevende å foreta litteratursøk, og man bruker også mye tid på å vente på bøker og artikler. Dessuten er det mye materiale å få oversikt over, og 'fordøye' på kort tid. Når utredningen leveres den 15. desember har jeg hatt to mnd. på arbeidet."

Hån mot norske lovgivere?

Norske politikere blir bedt om å sette sin lit til og å bygge ny lovgivning på en "delutredning" som er skrevet av en amatør på området. På to måneder gikk hun altså fra å være ukjent med temaet til å bli ekspert. Er det ikke en hån mot norske lovgivere (og mot det norske folk) at departementet jobber så useriøst?

Gjeruldsens delutredning bærer preg av lite kjennskap til faget og forskningen. Hennes kildeutvalg er begrenset og selektivt. Hvem som har tipset henne om kilder og litteratur, forteller hun ikke. Men mye av det hun refererer til, kjenner man igjen fra LLH's dokumenter. At hun også kommer til nøyaktig samme konklusjoner som LLH, er dermed ikke overraskende.

Fortielse og forutinntatthet

Flere ganger henviser Gjeruldsen til en norsk hovedfagsoppgave av den norske studenten Sigrun Saur Stiklestad: "Ungdommer med lesbiske mødre". Oppgaven inneholder intervjuer

med ni (!) ungdommer som har vokst opp med lesbiske mødre. Alle var født i heterofile forhold, med kjent far. Noe Gjeruldsen ikke forteller, er at Saur Stiklestad selv er lesbisk aktivist. I 2005 var hun leder av LLH i Trøndelag. Hovedfagsoppgaven hennes blir sitert flere ganger – uten et eneste kritisk spørsmål.

I kontrast til dette forklarer Gjeruldsen at hun ikke vil ta hensyn til en fersk bok på engelsk fordi forfatterne er "preget av en sterk forutinntatthet til emnet". De er nemlig kristne med tradisjonelle holdninger til homofilt samliv. Deres livssyn er altså diskvalifiserende. Med andre ord: Hovedfagsoppgaven til en ung, lesbisk aktivist brukes ukritisk og uten forbehold i "delutredningen", mens forskningen til to erfarne psykologer med kristen tro blir avfeid som uinteressant og uten faglig troverdighet. Ikke rart at Gjeruldsen kommer til de konklusjoner som departementet gjerne vil høre!

Ansvarsløst

Det er avslørende at Gjeruldsen ikke tar hensyn til alle de alvorlige svakhetene som kjennetegner forskningen med barn som vokser opp hos enkjønnede par. Faktum er at omtrent all denne forskningen har grunnleggende svakheter. Det er dermed uansvarlig å trekke allmenne slutninger av den. Å bygge ny lovgivning på slike studier, er enda mer ansvarsløst. Men det er dette norske politikere nå gjør. De tror nemlig at LLH og departementet har fortalt dem sannheten. Det er på ingen måte tilfelle. Tvert imot.

Løgn

Her er ett blant mange eksempler: To ganger i Odelstingsproposisjonen blir Barneombudet sitert på at "barn i likekjønnede familier er et gjennomforsket tema". Dette er selvsagt fullstendig galt. Av naturlige grunner har vi lite sikker kunnskap: Barn i enkjønnede forhold er av relativt ny dato. Det finnes nesten ikke lengdestudier over flere år. Når det gjelder barn som blir født ved assistert befruktning i lesbiske forhold, finnes det omtrent ikke forskning og erfaring i det hele tatt. Det samme er tilfelle med adopterte barn hos to menn eller to kvinner. Å påstå at temaet er "gjennomforsket" og at vi vet alt vi trenger å vite, er rett og slett løgn.

Norge først i verden

I løpet av de siste årene har fem land innført en eller annen form for kjønnsnøytral ekteskapslov: Nederland (2001), Belgia (2002), Canada og Spania (2005) og Sør-Afrika (2006). Ingen av disse landene tillater assistert befruktning av kvinnelige par. To av landene tillater heller ikke homofil adopsjon. Norge blir det første og eneste land i verden som vedtar "full pakke". Noen norske politikere er stolt av dette. Mange nordmenn synes det er dramatisk og tragisk.

BLIR STORTINGET LURT?

Spørsmål til politikere:

- 1 Har politikerne innsett at de bygger mye av sin kunnskap på en Odelstingsproposisjon og på delutredninger som er fulle av halvsannheter, ensidigheter og fortielser?
- 2 Tror de at LLH har fortalt dem den fulle sannhet om forskningen og erfaringen angående barn i enkjønnede forhold?
- 3 Skjøner ikke politikerne at loven vil mangle legitimitet for all fremtid hvis den blir vedtatt på et sviktende demokratisk og faglig grunnlag?

Les mer på MorFarBarn.no:

- ▶ Deltutredninger uten troverdighet
- ▶ 24 grunner til at Stortinget ikke bør vedta en kjønnsnøytral ekteskapslov
- ▶ Homofil adopsjon – hvorfor ikke?

Info

Skaff deg kunnskap og argumenter på nettstedene:
www.MorFarBar.no
www.BevarEkteskapet.no
www.JatilEkteskapet.no

MorFarBarn.no
 Postboks 8253, 4676 Kristiansand
 Tlf.: 99 23 23 54

Støtt kampen for ekteskapet og barns rett til mor og far!
 Takk for gaver til prosjektkonto 3000.18.18038.

Velkommen til markeringer ved Stortinget
 på onsdag 11. juni kl 10.00-13.00!
 Appeller kl 10.30-11.00, kl 11.30-12.00 og kl 12.30-13.00